

forhandle om i Udvalget. Jeg kunde godt tænke mig en lempeligere Metode bragt i Anvendelse, f. Eks. den, at der kun maatte indeholdes $\frac{1}{5}$ af Lønningen til Betaling af Skatten, ikke $\frac{1}{3}$ som for ugiftes Vedkommende. Man burde maaske ogsaa fastsætte, at en saadan Anmodning kun kunde sendes til Arbejdsgiveren efter særlig Beslutning af Kommunalbestyrelsen i det givne Tilfælde, medens man formentlig nu for de ugiftes Vedkommende benytter en mere generel Fremgangsmaade.

Der forlanges dernæst i denne Paragraf under Bødestraf, at en Arbejdsgiver i Løbet af 14 Dage skal svare paa en Forespørgsel angaaende Indeholdelse af Skat, ligesom han i Løbet af 5 Dage skal sende Meddelelse, naar en Lønarbejder er rejst bort, for hvilken der er stillet Krav om Tilbageholdelse af en Del af Lønnen. Det er naturligt, vis ikke i og for sig tiltalende — det skal jeg gerne indrømme —, at vi her skal fastsætte saadanne Bødebestemmelser, men jeg maa gaa ud fra, at naar en Række Myndigheder, der har med disse Forhold at gøre, har ønsket det, saa har de deres gode Grunde dertil.

Jeg mener altsaa, at de Ændringer, der her er foreslaaet i den nugældende Lovgivning, ikke er mere omfattende, end at vi alle let vil kunne blive enige om at gennemføre dem. Men vi ved jo, at hver Gang vi behandler disse Spørgsmaal, rejser der sig en Række Spørgsmaal af større Betydning end de Ændringer, der her er Tale om, fraset § 4, der jo er en ret vigtig Paragraf. Der er f. Eks. fra Ligningsmyndighedernes Side rejst det Spørgsmaal, om man ikke bør gaa til en fast Progression ved de kommunale Skatter. Herom vil jeg gerne sige, at der vist er almindelig Sympati for en ret kraftigt stigende Skala, og jeg kender Eksempler paa, at visse kommunale Raad for at holde Skatteprocenten, jeg tør sige kunstigt lav, begynder paa et ret tidligt Tidspunkt at lægge paa, maaske allerede ved 4—5—6 000 Kr., medens andre begynder langt højere oppe. Ligningsprocenten er altsaa ikke altid Udtryk for, hvor kraftigt en Middelløstægt bliver beskattet i de forskellige Kommuner. Men jeg tror aldeles ikke, at vi kan imødekomme dette Ønske om en fast Progression for alle Kommuner, dertil er Forholdene efter min Mening for forskellige i de forskellige Kommunetyper. Der er Kommuner, hvor man har meget faa virkelig store Indtægter, og hvor man derfor bliver nødt til at gaa til Paalæg paa mindre Indtægter, end det er nødvendigt at ty til i andre Kommuner. Jeg tror derfor ikke, det

vil være rigtigt at gennemføre en Uniformering som den, hvorom der er udtalt Ønske fra visse Ligningsmyndigheder Side.

Men som vi ved, er der særlig to Spørgsmaal, der rejser sig, hver Gang vi behandler de kommunale Skatter. Det ene er Spørgsmaalet om Indførelsen af en kommunal Formueskat. Jeg ser, at der er Kommuner, der ønsker, at vi skal gaa til en fast Formueskat — et Ønske, som Købstadforeningen har gjort sig til Talsmand for —, medens enkelte Kommuner gaar til det mindre indgribende kun at kræve en Formueskat i Tilfælde af, at en Mand, der har en stor Formue, slet ingen Skat betaler til Kommunen, fordi han har haft saadanne Konjunkturtab, at han ingen Indtægt har haft det paa-gældende Aar.

Der er stillet Krav om, at Selskabs-skatten til Kommunerne skal øges, enten ved at man forhøjer de 3 Procent til 6, eller ogsaa ved at man gaar til en Progression, og jeg skal i og for sig indrømme, at de Ønsker, her er fremme, kan være ret nærliggende og ret tiltalende ud fra et kommunalt skattepolitisk Synspunkt. Jeg kender ogsaa Eksempler paa, at Folk med stor Formue, der tidligere har haft en betydelig Indtægt, men som et eller flere Aar har haft store Konjunkturtab, slet ikke har betalt Skat, og det er i Virkeligheden noget, som sætter ondt Blod. Nu maa jeg i øvrigt mene, at vi er over det værste i saa Henseende, og saa grelle Eksempler som efter Krigens Ophør foreligger der neppe nu. Jeg gaar ogsaa ud fra, det er et Forhold, Landoverskatteraaudet har sin Opmærksomhed henvendt paa, at man ikke tillader, at en Mand Aar efter Aar unddrager sig Skat ved at fordele Konjunkturtabet over flere Aar.

Jeg vil gerne sige om dette vigtige Forhold i al Almindelighed, at Spørgsmaalet om kommunal Formueskat og Spørgsmaalet om en eventuel Forøgelse af Selskabsskatten til Kommunerne maa ses i Forbindelse med, hvilken Beskatning vi paa disse Omraader har til Staten. Vi maa her se paa, hvilken samlet Beskatning der bliver Tale om. Vi er sikkert fra alle Sider enige om, at der er mange, baade Land- og Købstadkommuner, der har haft Vanskeligheder i disse Aar og fremdeles har Vanskeligheder med at faa de nødvendige Indtægter frem, og vi er klare over, at de kommunale Skatter mange Steder er alt for høje, og desværre tør vi ikke i nogen Maade sige Lovgivningsmagten fri for at have nogen Skyld deri, idet vi jo har vedtaget